१७ सर्गः शरैरताडयद्बन्धुं पञ्चविंशतिभिर्नृपं। रावणिस्तस्य सौमित्रिरमथ्नाच्चतुरो हयान्॥ ४१॥

ज॰म॰ शरैरित्यादि। बन्धुं विभीषणं द्विविंशतिभिरताडयत् चत्वारिंशतेत्यर्थः द्वे विंशती येषां शराणामिति बहुव्रीहिः एवञ्च द्व्यष्टनःसंख्यायामित्यालं न तथा पञ्चविंशतिभिः शरैर्नृपं लक्ष्मणं अताडयत् शतेनेत्यर्थः द्वौ च विंशतिश्च पञ्चविंशतिश्चेत्यस्मिन्व्याख्याने द्वाविंशत्या पञ्चविंशत्येति च प्राप्नोति सौमित्रिस्तु तस्य रावणेश्चतुर्हयान् बाणैरमथ्नात् मथविलोडनइति क्रियादौ॥ ४१॥

भ॰ शरैरित्यादि। बन्धुं विभीषणं द्विविंशतिभिः शरैः रावणिरताडयत् नृपं लक्ष्मणं पञ्चविंशतिभिः शरैरताडयत् द्वे विंशती संख्ये येष्विति बहुव्रीहिः सौमित्रिस्तस्येन्द्रजितोऽश्वान् बाणैर्हिंसितवान् मन्थगगाहे॥ ४१॥

सारथिञ्चालुनाद्बाणैरभनक् स्यन्दनन्तथा। सौमित्रिमकिरद्बाणैः परितोरावणिस्ततः॥ ४२॥

ज॰म॰ सारथिमित्यादि। तस्य रावणेः सारथिं चालुनात् छिन्नवान् घ्रादीनां ह्रस्वः तथा स्यन्दनमभनक् भग्नवान् भञ्जोमर्दन इति रुधादिः ततोऽनन्तरं रावणिः सौमित्रिं परितः समन्तात् बाणैरकिरत् छादितवान्॥ ४२॥